

Den Haag, 7 april 2015

U heeft op 12 februari 2015 verzocht om een reactie op de e-mail van Huisartsenpraktijk Smitsveen te Soest, d.d. 22 januari 2015. De e-mail bevatte een verslag met bevindingen rond het moeizaam realiseren van een tijdelijke opname in een verzorgingshuis. Berteffende e-mail was op 22 januari ook ontvangen door mijn ministerie. Op 28 januari hebben mijn medewerkers per e-mail geantwoord. Onlangs heeft één van mijn medewerkers voorts telefonisch met de huisarts gesproken over het signaal.

In deze zaak hebben zowel de huisarts als een andere arts vastgesteld dat er een behoefte is aan medisch noodzakelijke kortdurend verblijf en dat deze zorg thuis niet verantwoord door de thuiszorg kan worden geleverd. Er was bovendien ingeschat dat binnen korte termijn terugkeer naar huis mogelijk was en dat zorg in een verblijfssetting dan niet meer noodzakelijk was.

Er is hier sprake van eerstelijns verblijf. Deze zorg wordt in 2015 bekostigd vanuit de subsidieregeling eerstelijns verblijf 2015. Ik constateer dat professionals en organisaties onvoldoende geïnformeerd blijken over de subsidieregeling eerstelijns verblijf 2015. Tijdens de behandeling van de Wlz in uw Kamer in september 2014 is door een amendement van het lid Dik-Faber bewerkstelligd dat het eerstelijns verblijf in 2015 is opgenomen in een afzonderlijke subsidieregeling. Tot dat moment was het voornemen deze zorg al per 2015 onder de reikwijdte van de Zorgverzekeringswet te brengen. Vanaf eind september is met alle betrokken partijen gewerkt aan realisatie van het amendement Dik-Faber. De subsidieregeling eerstelijns verblijf 2015 is op 19 december 2014 vastgesteld. Daarna is de voorlichting over de subsidieregeling eerstelijns verblijf 2015 door het Zorginstituut, Wlz-uitvoerders, ClZ, branches en beroepsverenigingen gestart. Daarbij is specifieke aandacht besteed aan de werkwijze van zorginkoop en indicatiestelling door het ClZ. De zaak illustreert dat in de eerste weken van januari nog niet alle professionals en organisaties goed geïnformeerd waren over de werkwijze als neergelegd in deze subsidieregeling. Daarom is aan de Landelijke Vereniging van Huisartsen gevraagd de Subsidieregeling Eerstelijns Verblijf 2015 nogmaals onder de aandacht te brengen van huisartsen.

Bij indiening van het amendement is indiener ervan uitgegaan dat het eerstelijns verblijf vanaf 2016 alsnog deel gaat uitmaken van het verzekerd pakket van de Zorgverzekeringswet. Na positionering van het eerstelijns verblijf in de Zvw is er geen rol meer voor het ClZ. Specifiek aandachtspunt bij inbedding in de Zvw betreft de verwijfsfunctie voor eerstelijns verblijf door de huisarts. De zaak illustreert ook de noodzaak om bij de inbedding in de Zvw zorgvuldig te kijken hoe een afwegingskader voor verwijzing naar deze zorg er uit moet komen te zien. Daarover ben ik inmiddels met de betrokken beroepsgroepen in gesprek.

Specifiek in deze casus was ook sprake van stagnatie in de aanvraag van een indicatie bij het ClZ, omdat in de aanvraagprocedure van het ClZ de verplichting was opgenomen om een afschrift van een geldig identiteitsbewijs over te leggen. In deze situatie bleek patiënt haar ID-kaart kwijt te zijn. In de eerste weken van 2015 kwamen hierover diverse signalen. Cliënten werden ongewild de dupe van deze situatie, terwijl de zorgaanbieders een toename aan administratieve lasten hebben ervaren. In mijn

brief van 16 februari 2015¹ heb ik aangegeven dat deze werkwijze met onmiddellijke ingang is stop gezet en dat het niet langer een afschrift van een identiteitsbewijs hoeft te worden meegestuurd met een aanvraag om een indicatiebesluit. Volledigheidshalve verwijs ik u naar die brief.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
M.J. van Rijn

¹ Kamerstuk 34 104, nr. 19